

עפ"ג 56829/03/14 - מוראד אלחמאמרה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 56829-03-14

לפני: כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופט דוד מינץ

כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט

<u>המערער</u>	מוראד אלחמאמרה	<u>בעניין:</u>
<u>המשיבה</u>	מדינת ישראל	נגד

ב"כ המערער: עו"ד מוסטפא יחיא

ב"כ המשיבה: עו"ד שלומית בן-יצחק

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו מיום 13.2.14 של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' קורנהאוזר) שניתן בת.פ. 44335-01-14.
2. נגד המערער, שהינו תושב האזור, הוגש כתב אישום שבגדרו הואשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.1.14 בשעה 18.10 ברחוב הנרייטה סולד בירושלים, שהה המערער שלא כדין בישראל מבלי שהיה בידו אישור שהייה ו/או תעסוקה ו/או כניסה.
3. ביום 10.2.14 הודה המערער במיוחס לו בכתב האישום ובית משפט קמא הרשיע אותו בעבירה שיוחסה לו. באותו מעמד הצדדים גם טענו לעונש. בגזר דינו מיום 13.2.14 הטיל בית המשפט על

עמוד 1

המערער עונש של ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן עונש מאסר על תנאי. בנוסף, הפעיל בית המשפט עונש מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים שהיה תלוי ועומד נגד המערער, וזאת במצטבר לעונש המאסר בפועל שהוטל כאמור. יוצא על כן, שסך הכל נגזר על המערער לרצות עונש מאסר לתקופה כוללת של 7 חודשים החל מיום מעצרו, וכן מאסר על תנאי.

4. במסגרת הערעור שלפנינו הסכים ב"כ המערער המלומד, כי עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער הולם את ביצוע העבירה, וזאת בין היתר בשים לב, לעברו הפלילי של המערער הכולל עבירות בתחום הביטחון בגינן ריצה המערער עונשי מאסר למשך מספר שנים. טענתו הייתה, כי טעה בית משפט קמא בכך שהפעיל את המאסר על תנאי האמור, במצטבר לעונש המאסר שהוטל, וזאת ללא חפיפה, אפילו חלקית.

לטענת ב"כ המערער, היה על בית המשפט לתת משקל ראוי לעובדה שהמערער הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה. באשר לעברו הפלילי של המערער נטען, כי מדובר בעבר "ישן", וכי העבירות בוצעו טרם נישואיו וטרם נולדה לו בת. עוד נטען, כי היה גם מקום להביא בחשבון את טענתו של המערער ולפיה מטרת כניסתו לישראל הייתה לצרכי חיפוש עבודה ותו לא, ואת העובדה שהוא לא ביצע עבירה נלווית, גם לא במסגרת העבירה הקודמת שביצע (ושבגינה הוטל עליו עונש המאסר המותנה שהופעל בתיק זה, להלן: "התיק הקודם"). על רקע כל האמור ביקש ב"כ המערער להקל בעונשו של המערער.

5. ב"כ המשיבה טענה לפנינו, כי אין עילה להתערב בגזר הדין, הן ככל שמדובר בעונש המאסר שהוטל, והן ככל שמדובר בעובדה שבית משפט קמא קבע, כי עונש המאסר על תנאי אותו הפעיל ירוצה במצטבר לעונש המאסר שהטיל. במסגרת טיעוניה עמדה ב"כ המשיבה על עברו הפלילי המכביד של המערער, הכולל, כאמור, עבירות בעלות רקע בטחוני. בנוסף, עמדה ב"כ המשיבה על כך שאת העבירה הנוכחית ביצע המערער תוך פחות משנה מהמועד בו הוטל עליו עונש מאסר על תנאי בתיק הקודם. בנוסף טענה ב"כ המשיבה, כי הכלל הוא שיש להפעיל מאסר על תנאי התלוי ועומד נגד נאשם, במצטבר לכל עונש המוטל עליו בגין ביצוע עבירה נוספת.

6. שמענו את טענות הצדדים והגענו לכלל מסקנה שאין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא. כפי שכבר צוין, עניין לנו בנאשם בעל הרשעות קודמות ואשר אף ריצה עונשי מאסר לתקופות לא קצרות. במסגרת התיק הקודם הוא הורשע בעבירה דומה. מפרוטוקול הדיון שהתקיים בתיק הקודם ואשר הוצג לנו עולה, כי המערער אמר לבית המשפט, בשעתו, "נכון שהיה לי בעבר בעיות בטחוניות, אבל אחרי שהתחנתי אני חושב רק על העבודה שלי ולפרנס את המשפחה שלי ולא חושב להיכנס ולחבל במדינת ישראל ולא לעשות בעיות. אני מבטיח שכששתחרר אכנס לישראל רק בדרך חוקית". והנה מסתבר, כי לא חלפה שנה מאז המערער אמר את דבריו אלו לפני בית המשפט והבטחותיו התבררו כהבטחות ללא כיסוי.

7. **סוף דבר.** לנוכח כל האמור, החלטנו לדחות הערעור.

8. בהסכמה, פסק הדין יישלח לצדדים בדואר.

ניתן היום, ג' בתמוז תשע"ד, 1 ביולי 2014, בהעדר הצדדים.

דוד מינץ, שופט

אריה רומנוב, שופט

אסתר נחליאלי חיאט,
שופטת